

Zelfs matige sprong levert record op

Edwin Fischer Leeuwarder Courant 15 juni 2026

Germ Terpstra kan het amper geloven, maar het staat er toch echt: 22,11 meter. Foto onder: vreugde na de landing in het zandbed. Foto's: Dijks Media/Henk Jan Dijks

Zaterdagavond om precies 21.47 uur schreef Germ Terpstra in Burgum fierljeep-geschiedenis. Niet meer verwacht, toch kwam de magische 22 metersprong. Als eerste Fries ooit: 22,11.

‘Oer de 22 meter? Dêr skrok ik gewoan fan’

Eigenlijk was het een trieste ambiance waarin Germ Terpstra zijn unieke prestatie leverde. Het was schemerig, een gure wind raasde. Nog een handjevol die-hards als toeschouwers, diep in de jas weggedoken. Zij kregen, uit het niets, wat heel veel eerder vertrokken belangstellenden niet meer hadden verwacht.

Een historische uitsmijter. Eentje waar iedere fierljepliefhebber al sinds de eerste wedstrijd van dit seizoen op zat te wachten. Zelfs tijdens de uitvoering van zijn laatste finalepoging dacht iedereen nog: ‘it wurdt him net’. Inclusief de atleet zelf.

„Nee, oan 22 meter tocht ik gjin momint”, zei Germ Terpstra zondag in de vroege middag, toen hij zich zijn zaterdagse recordsprong weer voor de geest haalde. Hij was naar eigen zeggen nog niet geheel fris en fruitig, na een meer dan verdiend avondje feestvieren. „De sprong wie kantsje board. Earst tocht ik dat ik de stôk efteroer luts. Doe hie ik in misslach en dêrnei gie ik ynienen dochs oer it deade punt hinne.”

Daarnaast ging de twintigjarige inwoner van Tzum behoorlijk scheef. „Ik seach nei it delkommen nei it baltsje fan Bauke (de Jong, red.), dat op 21,47 lei. Ik seach wol dat ik fierder wie. Mar oer de 22 meter? Dêr skrok ik gewoan fan. Unfoarstelber.”

„It is op himsels wol moai dat ik behoarlik skeef gie”, vervolgde hij zondag met een glimlach, ook wetend dat hij bij een rechte overtocht rond de 22,40 was geland. „Want no ha ik it Nederlânsk rekôr teminsten noch net ferbettere. Dit is dochs in moaiere opbou.” De nog altijd ongeslagen recordspringer – zes zeges in zes deelnames - verwees naar de verste afstand ooit, die ‘Hollander’ Jaco de Groot in 2017 op 22,21 zette.

Maar zich focussen op afstanden, dat zegt Terpstra bewust niet te doen. Terpstra: „Ik tink net hieltyd ‘22,21, 22,21, 22,21! Ik moat oer dy 22,21’. Nee. Ik bin dwaande mei myn technyk, mei eksplosyf wêze yn de oanrin, yn de stôk, mei de útsprong. Want dêr leit myn krêft.”

„Fansels wol ik alle rekôrs brekke, mar as ik myn technyk hieltyd ferbetterje, komme de fiere sprongen en dus de rekôrs”, is zijn simpele maar doeltreffende uitleg. De Tzummer komt nog met een voorbeeld. „Twa jier lyn sprong ik in pr fan 21,31. Doe hie ik de stôk op 9,50 op ‘e fingers stean. No hie ik de pols op 11,40 op ‘e fingers. Dan wit ik dat ik noch folle fierder kin.”

Hoeveel verder? Zit de 23 meter al in zijn achterhoofd? „Wat ik sei, ik tink net fuort yn sifers, ôfstannen. Mar as ik my hieltyd ûntwikkeljen bliuw, dan soe it dat bêst ris wurde kinne. It is wol in ultime dream.”

Zover denkt Bauke de Jong nog totaal niet. Hij leek zaterdag, mede omdat Germ Terpstra eigenlijk totaal niet goed in de wedstrijd zat, met de zege in de zevende seizoensljepperij aan de haal te gaan. Na een knappe eerste verre afstand van 20,53 kwam hij tot 21,47. De winst in de Eelke Scherjon Memorial leek daarmee na de zege in 2025 geprolongeed te worden.

„Mar Germ is Germ”, klonk het berustend. „Sa ast sjoen hast, kin hy ek as er net yn goede dwaan liket, in prachtich rekôr springe. Bizar.” Maar misschien was de prestatie van de Parregaster wel opmerkelijker. In september vorig jaar liep De Jong een zware enkelblessure op tijdens het kitesurfen.

„Sân moannen revalidearje. Yn maart koe ik noch hieltyd net goed sprinte. Eins is it al hiel moai dat ik wer springe kin. Mar myn foarseizoen wie dus folle minder as ferline jier. Dêrom bin ik hiel bliid dat ik no dit prestearte”, vond De Jong, die net als heel veel anderen nog wel wat kwijt wilde over de veel langere wedstrijdduur in dit seizoen. „Want hast trije oeren, dat is echt net normaal mear.”

Die klacht, waar het FLB-bestuur zo snel mogelijk wat aan moet doen, kon je ook zaterdag in alle geledingen horen. Publiek liep voortijdig weg, ljeppers klaagden, trainers mopperden, zelfs de vrijwilliger die de stoplichten bediende was er klaar mee. „Se hawwe de regels oanpast, wêtroch’t de stopljochten by eltse sprong folle letter oanset wurde moatte. Dêrom duorret in wedstriid no sa lang. Ik sil der nei dit seizoen mei ophâlde, trije oeren is net te dwaan.”